

РЕШЕНИЕ

№ 7552

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 17.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6781** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145-178 от Административно- процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в И., регистрирано в Търговския регистър на И. под №52-004383-7, подадена от пълномощника адвокат Д. Л., срещу Заповед № Т-РД-27-169/29.12.2020 г. на заместник-министър председателя по икономиката и демографската политика и министър на туризма.

С оспорената заповед е отхвърлено Заявление вх.№ Т-ТП-52-24/25.11.2020 г. за предоставяне на държавна помощ съгласно чл.26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (ЗМДВИП) и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С/2020/1863/, и нейните изменения С/2020/2215 и С/2020/3156), по следната схема: Държавна помощ за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм за периода от 14.05.2020г. до 31.12.2020г..

Жалбоподателят [фирма], чрез процесуалните си представители адвокат Д. Л. и адвокат Г. Д., оспорва административния акт като незаконосъобразен. Счита акта за немотивиран и постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди, че не са били налице

материалноправни основания за отхвърляне на заявлението за държавна помощ. Сочи, че заявлението е отхвърлено като подадено от лице без представителна власт, както и че представени документи с него са приети за недействителни – формални изводи, до които административният орган е достигнал без да извърши пълна проверка на представените документи в нарушение на принципа за служебното начало в административния процес. Твърди, че заявлението е било редовно от самото му подаване, но въпреки това в указания от административния орган срок са били представени допълнително документи за отстраняване на посочените недостатъци на заявлението. Искането към съда е заповедта да бъде отменена, а преписката да се върне на административния орган за разглеждане по същество. Заявена е претенция за разноски.

Ответникът – заместник-министър председателят по икономиката и демографската политика и министър на туризма, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. Х., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Сочи, че мотивите съществуват в административната преписка -доклада на комисията и след като административният акт е в съответствие с тях, това е достатъчно, за да се счита той за мотивиран. Твърди, че от подаденото заявление не може да се направи извод, че то изхожда от лице, овластено да представлява дружеството, тъй като липсва фирменият печат на дружеството, изискуем по националното право. По този начин не се доказва авторството на заявителя на материализираното в заявлението изявление, поради което не е установено и качеството му на заявител. Твърди също, че нито един от представените с преписката документи не отговаря на критериите за действителност, поради което счита, че няма валидно волеизявление от кандидата.

СЪДЪТ приема жалбата за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти

Административното производство е образувано по Заявление с рег. № Т-ТП-52-24 / 25.11.2020 г., до министъра на туризма, подадено от [фирма], чрез пълномощника адвокат Р. И.. Към заявлението е приложено пълномощно, подписано от А. Ф. и Е. К.. На пълномощното е изписано фирменото наименование на дружеството, но не е положен фирменият печат.

От представеното удостоверение с референтен №1229/26.11.2019г., издадено от М. К., адвокат, нотариус и медиатор, се установява, че А. Ф. и Е. К. могат да представляват дружеството само заедно, като подписите им трябва да бъдат придружени от печата на дружеството или неговото отпечатано наименование.

След извършен преглед на заявлението и придружаващите го документи с писмо с изх. № Т-ТП-52-24/04.12.2020 г. от кандидата е изискувано да предостави нови документи и/или информация като са посочени установените обстоятелства и са дадени указания за отстраняване на констатираните нередовности, непълноти и несъответствия, а именно: да се представи изрично пълномощно за подаване на заявлението с фирмения печат на дружеството; да се представи приложение №4 –декларация, че заявителят не е в затруднение по смисъла на §22, т. „в“ от Временната рамка, подпечатана с фирмения печат на дружеството; да се представи декларация за получени минимални и държавни помощи и за общия размер на държавната помощ, подпечатана с фирмения печат на дружеството. Изискани са и следните

доказателства: заверени преписи от договори за туристически пакети, ваучери за туристически пакети с пътниците от полетите; заверени списъци на настанените лица от местата за настаняване; списъци с имената на пътниците за конкретните полети.

В определения 10-дневен срок е постъпило писмо с вх. № Т-ТП-52-24/14.12.2020 г. с приложения към него документи.

След представяне на допълнителните документи е извършена повторна проверка, резултатите от която са отразени в Доклад с изх. № Т-93-00-3481 от 23.12.2020г. с приложен чек-лист. Установено е, че изричното пълномощно за подаване на заявлението съдържа подписите на законните представители на дружеството, но не е представено в оригинал, а е сканирано копие и не отговаря на изискванията на Насоките за кандидатстване, съгласно които то трябва да е в оригинал или подписано с електронен подпис. Същата нередовност е установена и по отношение на три декларации: че дружеството не е обявено в несъстоятелност или в ликвидация; за липса на затруднения по смисъла на §22, т.в от Временната рамка; за получени минимални и държавни помощи и техния размер, които също са представени в сканирано копие, а не в оригинал. Въз основа на доклада е издадена обжалваната заповед, с която заявлението е отхвърлено поради несъответствие с изисквания на чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, утвърдените „Насоки за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ" за Фаза 1 и решението на Европейската комисия.

С подадената жалба срещу заповедта жалбоподателят е представил в оригинал посочените документи с писмо вх.№Т-ТП-52-24/13.01.2021г. В срока за преразглеждане на акта от административния орган е извършена нова проверка, резултатите от която са отразени в Доклад с изх.№Т-93-00-174/20.01.2021г. с приложен към него чек-лист. Установено е, че пълномощното и представените декларации отговарят на изискванията на Насоките, но не са намерени основания за оттегляне на акта, поради това че оригиналите са представени след датата на подаване на заявлението.

Правни изводи

Процедурата за предоставяне на държавната помощ е проведена на основание чл. 26 от ЗМДВИП и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С (2020) 1863), и нейните изменения С (2020) 2215 и С(2020) 3156. Същата се предоставя под формата на преки безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска дейност. Предоставя се на туроператори, които използват въздушни превозвачи с оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм. Мярката е планирана като временна помощ съгласно Съобщение на Комисията: Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С (2020) 1863), и нейните изменения С (2020) 2215 и С(2020) 3156, приети съответно на 3 април 2020 г., 8 май 2020 г. и 29.06.2020 г., като помощта се осъществява след положително решение за нотификация на процедурата от страна на ЕК и обхваща периода от 14.05.2020 до 31.12.2020 г. Мярката представлява схема за предоставяне на държавна помощ за подпомагане на туроператори, които предоставят туристически пакети на потребители с краен пункт на пристигане територията на Република България с цел смекчаване на

социално-икономическите последици за туристическия сектор от пандемията COVID-19 и осигуряване на възможност на предприятията получатели да се възстановят от кризата и стабилизират ликвидността си. Разпоредбата на чл. 26 от ЗМДВИПП урежда съществуването на мярката и задължава министъра на туризма да разработи реда и условията за прилагането ѝ. В тази връзка и на посочените основания са разработени Насоки за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ Фаза 1.

В рамките на съдебния контрол съдът извършва служебно проверка за законосъобразност на административния акт по всички основания по чл.146 от АПК, като не е обвързан само със сочените от жалбоподателя основания.

1. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - министърът на туризма. При предоставянето на конкретната държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства на крайните ползватели, министърът на туризма има качеството на администратор на държавна помощ по смисъла на Закона за държавните помощи, съгласно която „администратор на помощ“ е всяко лице, което планира, разработва, управлява, уведомява и докладва предоставянето на държавна помощ и минимална помощ.

2. Оспорената заповед е издаден при спазване на съществените изисквания за форма съгласно чл.59, ал.2 АПК, доколкото приложимият специален закон – ЗМДВИПП не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Неоснователно е възражението, че в оспорения акт не са посочени мотиви. Съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС за мотиви на оспорения акт освен изложените в него факти следва да бъдат възприети и тези, съдържащи се в документите по приложената административна преписка. В докладите, въз основа на които е издадена заповедта, се съдържат подробни мотиви за фактическите основания.

3. При издаване на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В дадените указания за отстраняване на нередовности на заявлението не е посочено, че пълномощното и двете декларации трябва да бъдат представени в оригинал. А и в краткия срок за отстраняване на нередовностите – 10 дни, е почти невъзможно да се изпратят и получат в оригинал документи от И.. За първи път изискването за представяне на документите в оригинал е коментирано в доклада от 23.12.2020г., който не е съобщен на жалбоподателя и не му е дадена възможност да представи оригиналите на документите. Освен това, в мотивите на крайния акт е констатирана нередовност и на още една декларация - че дружеството не е обявено в несъстоятелност или в ликвидация, за която липсват дадени указания в писмото от 04.12.2020г. Допуснатите нарушения са в противоречие с основните принципи за добросъвестност, последователност и предвидимост в действията на административния орган, установени с чл.6 и чл.13 от АПК. Нарушена и общата разпоредба на чл.30, ал.1 и ал.2 от АПК, по аргумент от която органът следва да даде изчерпателни и точни указания за отстраняване на недостатъци в искането. Съдът преценява допуснатите нарушения като съществени, тъй като те влияят пряко на формиране на волята на административния орган и на крайния резултат, с който приключва производството.

Допуснатите съществени нарушения на административните производствени правила са самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

По изложените съображения актът се отменя като незаконосъобразен на основание чл.146, т.3 от АПК, а преписката се връща за ново разглеждане при

спазване на указанията за тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на преписката административният орган следва да вземе предвид представените с писмото от 13.01.2021г. документи по аргумент от чл.142, ал.2 от АПК и да разгледа искането за предоставяне на помощта по същество.

Разноски

При този изход на спора разноските са в тежест на ответника на основание чл.143, ал.1 от АПК. Жалбоподателят претендира разноски само в размер на заплатената държавна такса от 50 лева, които следва да му бъдат възстановени от бюджета на Министерството на туризма.

Водим от горното и на основание чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК ,
Административен съд София-град, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Т-РД-27-169/29.12.2020 г. на заместник-министър председателя по икономиката и демографската политика и министър на туризма.

ИЗПРАЩА преписката на министъра на туризма за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Министерството на туризма да заплати на [фирма], И., разноски в размер на 50 (петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: